

A-PBT-A-4/2013. Ajánlás

A Pénzügyi Békéltető Testület a **Dr. K.Z.** és **K.A.** kérelmezők (a továbbiakban: *Kérelmezők*) **ABC Biztosító** (a továbbiakban: *Pénzügyi Szolgáltató*) ellen benyújtott kérelmére indult, xxx ügyszám alatt nyilvántartásba vett, pénzügyi fogyasztói jogvita rendezésére irányuló eljárásban, a 2013. január 14. napján megtartott meghallgatáson az alábbi

AJÁNLÁST

hozta:

A Pénzügyi Békéltető Testület eljáró tanácsa felhívja a Pénzügyi Szolgáltatót, hogy jelen ajánlás kézhezvételétől számított 60 napon belül fizessen meg a Kérelmezők részére 414.704 Ft (azaz Négyszáztizennégyezer-hétszáznegy forint) biztosítási szolgáltatást, valamint annak az esedékességtől a kifizetésig számított, Ptk. 301. § (1) bekezdése szerinti törvényes késedelmi kamatát.

Az ajánlás ellen fellebbezésnek helye nincs, azonban annak kézhezvételétől számított 15 napon belül hatályon kívül helyezése kérhető a Fővárosi Törvényszéktől, ha a tanács összetétele vagy eljárása nem felelt meg a Pénzügyi Szervezetek Állami Felügyeletéről szóló 2010. évi CLVIII. törvény (a továbbiakban: *Psztv.*) rendelkezéseinek, a Pénzügyi Békéltető Testületnek nem volt hatásköre az eljárásra, a kérelem meghallgatás nélküli elutasításának lett volna helye.

A Pénzügyi Szolgáltató az ajánlás hatályon kívül helyezését a fentiekén túl – az ajánlás részére történt kézbesítésétől számított tizenöt napon belül – akkor is kérheti a Fővárosi Törvényszéktől, ha az ajánlás tartalma nem felel meg a jogszabályoknak.

Ha a Pénzügyi Szolgáltató az ajánlásnak nem tesz eleget, a Pénzügyi Békéltető Testület – a Kérelmező nevének megjelölése nélkül – jogosult a jogvita tartalmának rövid leírását és az eljárás eredményét – legkorábban az ajánlásnak a pénzügyi szolgáltató részére történt kézbesítésétől számított hatvan nap elteltével - nyilvánosságra hozni.

A Pénzügyi Békéltető Testület felhívja a Pénzügyi Szolgáltatót és a Kérelmezőt, hogy jelen ajánlás végrehajtásáról az ajánlás kézhezvételét követő 60 napon belül írásban tájékoztassák a Testületet.

A Pénzügyi Békéltető Testület ajánlása nem érinti a Kérelmező azon jogát, hogy a Pénzügyi Szolgáltatóval szembeni igényét bírósági eljárás keretében érvényesítse.

A Pénzügyi Békéltető Testület döntését Psztv. 94. §-ának b) pontja, 97. §-a, valamint 100. §-ának (1) bekezdése alapján hozta meg.

INDOKOLÁS

A Kérelmezők a 2012. november 15. napján indult eljárásban kérelemmel (a továbbiakban: Kérelem) fordultak a Pénzügyi Békéltető Testülethez, amelyben a Pénzügyi Szolgáltatóval szemben fennálló, egészségbiztosításból fakadó igényükkel kapcsolatos jogvitájuk felülvizsgálatát kérték a Testülettől.

A Kérelemben ismertetett és a becsatolt okiratokból megállapítható tényállás szerint Dr. K.Z. mint szerződő, K.A. mint biztosított és a Pénzügyi Szolgáltató között xxx kötvényszám alatt

2010. szeptember 1. napi kezdettel xxx egészségbiztosítási szerződés (a továbbiakban: Szerződés) jött létre. A Kérelmezők 2012. május 10. napján szolgáltatási igénybejelentéssel éltek a Pénzügyi Szolgáltatónál a biztosított veszélyeztetett terhességére tekintettel, keresőképtelenség esetére járó szolgáltatás iránt. A szükséges orvosi dokumentációk csatolását követően a Pénzügyi Szolgáltató a felek között fenti kötvényszám alatt létrejött biztosítást 2012. július 3. napjával kelt levelével évfordulóra felmondta. A levelet a Pénzügyi Szolgáltató kárrendezési csoportvezetője és az a kárrendező írta alá, aki a szolgáltatási igény elbírálása során ügyintézőként eljár. A levélben a kárszám is megjelölésre került. A Pénzügyi Szolgáltató ezt követően 2012. július 11. napján kelt levelében indexálásról értesítette a szerződőt, továbbá 2012. szeptember 3. napján – a Szerződés évfordulója után – inkasszó útján beszedte a következő negyedéves díjat.

A Kérelmezők ezt követően 2012. szeptember 14. napján keresőképtelenségre vonatkozó szolgáltatási igénybejelentéssel éltek a 2012. szeptember 1-14. napja közötti időszakra, melyet a Pénzügyi Szolgáltató 2012. szeptember 24. napján elutasított a Szerződés felmondására tekintettel.

A Kérelmezők az elutasítás ellen panasszal éltek, a Pénzügyi Szolgáltató azonban a Kérelmezők panaszát 2012. október 10. napján kelt levelével elutasította. Az elutasításban tájékoztatta a Kérelmezőket, hogy a Szerződés a felmondás folytán 2012. szeptember 1. napjával megszűnt, a biztosítási díj beszedésére adminisztrációs hiba folytán került sor, és intézkedett a díj visszautalása iránt.

A Pénzügyi Szolgáltató elutasító válaszára figyelemmel a Kérelmezők kérték a Pénzügyi Békéltető Testületet, hogy határozatával kötelezze a Pénzügyi Szolgáltatót az általuk a Pénzügyi Szolgáltató felé bejelentett szolgáltatási igény megfizetésére. A Kérelmezők kérelmükben követelésüket 483.960 Ft összegben határozták meg.

A Pénzügyi Szolgáltató válasziratában fenntartotta a kárigényt elutasító leveleiben foglaltakat, mely szerint a Kérelmezők igényének jogosságát nem ismeri el. Álláspontja szerint a kárigény elbírálása és elutasítása során jogszerűen járt el.

Előadta, hogy a Pénzügyi Szolgáltató a Szerződést felmondta, a felmondást a szerződő igazolhatóan átvette, ezzel a felmondás a biztosított vonatkozásában is hatályosult. Való igaz, hogy a felmondást követően a rendszer automatikusan kiküldött egy indexáló levelet, amely azonban nem jelenti a szerződés újbóli hatályba lépését, csakúgy, mint a díj beszedése, melyre adminisztrációs hiba folytán került sor.

A felmondást sem a feltételek, sem a Ptk. alapján nem köteles indokolni a biztosító, a felmondás idejére és alakszerűségére vonatkozó kógens rendelkezéseket pedig a Pénzügyi Szolgáltató betartotta, ezért a Szerződés megszűnt. Az összecszerűség kapcsán nyilatkozott, hogy a Kérelmezők a helytálló jogalap fennállása esetén 191.150 Ft biztosítási szolgáltatásra tarthatnának jogszerűen igényt. A Pénzügyi Szolgáltató válasziratában nyilatkozott, hogy a Pénzügyi Békéltető Testület döntését kötelezőként nem fogadja el, a döntésnek alávetni magát nem kívánja.

A Kérelmezők 2013. január 10. napján érkezett beadványukban előadták, hogy az indokolási kötelezettség hiánya nem jelenti azt, hogy a biztosító a felmondás jogát visszaélészerűen jogosult gyakorolni. Kérte a Pénzügyi Szolgáltató összecszerűségi álláspontjának felülvizsgálatát, tekintettel az időközben becsatolt táppénzes papírokra.

Az ügyben 2013. január 14. napján tartott meghallgatáson a K.A. kérelmező meghatalmazásából is eljáró Dr. K.Z. kérelmező a kérelmet fenntartotta. Előadta, hogy álláspontja szerint a kárbejelentésből a Pénzügyi Szolgáltató látta, hogy jelentős összegek térítésére lesz kötelezett, így a Szerződést felmondta. A felmondó levél pedig tartalmát tekintve szerződésmódosításra irányult, hiszen az egészségbiztosítási rész felmondásáról rendelkezik, a Ptk. szerint pedig a szerződés módosításához a biztosított hozzájárulására van szükség. Továbbá a Legfelsőbb Bíróság álláspontja szerint a biztosítottat is tájékoztatni kell a felmondásról, mely jelen esetben nem történt meg. A felmondást követően a Szerződés folytatásáról biztosította őt a Pénzügyi Szolgáltató az értékkeövető levél kiküldésével, mely alapján a díjat be is szedte. Összegszerűségi igényét fenntartotta a becsatolt táppénzes dokumentumok alapján. Mivel a felmondás oka csak a bejelentett kárigény lehetett, álláspontja szerint a Pénzügyi Szolgáltató megsértette az egyenlő bánásmóddal kapcsolatos követelményeket is.

A Pénzügyi Szolgáltató képviselője fenntartotta a válasziratban foglaltakat. Előadta, hogy az első felmondó levél alapján a Szerződés 2012. szeptember 1. napján megszüntetésre került. Bár a felmondás után készült az indexáló levél, de még a megszűnés előtt, ezért a rendszer automatikusan kiküldte a levelet, hiszen a Szerződés akkor még élőként volt nyilvántartva. A feltételek 1.4 pontja alapján csak szerződéskötéshez és módosításhoz kell a biztosított hozzájárulása, a megszüntetéshez nem. A feltételek szerint felmondás esetén nincs indokolási kötelezettség, továbbá nem kell a biztosított hozzájárulása sem. Előadta, hogy a kárrendezési csoportvezetőnek a munkaköri leírása alapján jogosultsága van szerződést felmondani. Fenntartotta azon nyilatkozatát, hogy a felmondást nem indokolták, így nem merülhet fel semmilyen formában az egyenlő bánásmódra vonatkozó jogszabályok megsértése, és joggal való visszaélés sem. A Kérelmezők 2013. január 10. napján a Pénzügyi Békéltető Testülethez érkezett beadványában foglalt, a Kérelem összegszerűségére vonatkozó nyilatkozatával kapcsolatban előadta, hogy helytálló jogalap esetén összességében 445.200 Ft megfizetésére lenne jogosult a kedvezményezett.

A szerződő előadta, hogy a szeptemberi felmondásig a Pénzügyi Szolgáltató teljesítette a biztosítási szolgáltatásokat. A keresőképtelenséggel kapcsolatos biztosítási esemény feltételbeli maximális szolgáltatási időszakával kapcsolatban akként nyilatkozott, hogy kérelmét 90 napra vonatkozó térítés iránt tartja fenn.

A Kérelmezők Kérélmé az alábbi indokoknál fogva **részben megalapozott**.

A felek között nem volt vitatott, hogy a Kérelmezők és a Pénzügyi Szolgáltató között xxx kötvényszám alatt 2010. szeptember 1. napi kezdettel xxx egészségbiztosítási szerződés jött létre. Ugyancsak nem volt vitás, hogy K.A. kérelmező veszélyeztetett terhesége a vonatkozó „xxx egészségbiztosításhoz (xxx)” megnevezésű általános szerződési feltételek (a továbbiakban: *Feltételek*) értelmében biztosítási eseménynek minősül. A Pénzügyi Szolgáltató a nem vitatottan bekövetkezett biztosítási eseményre tekintettel 2012. augusztus 31. napjáig rendezte az egészségbiztosítás keresőképtelenség fedezete alapján járó szolgáltatási igényt.

A felek között abban a kérdésben bontakozott ki jogvita, hogy a Pénzügyi Szolgáltató által közölt, a szerződő által 2012. július 9. napján nem vitatottan átvett felmondás alapján a Szerződés megszűnt-e a biztosítási évfordulóval, avagy sem.

Az xxx kódszámmal ellátott „xxx feltételek” I. fejezet 4.3 pontja alapján az egészségbiztosítási szerződést a felek írásban, 30 napos felmondási idővel, a biztosítási év végére felmondhatják, kivéve, ha ettől eltérően állapodnak meg. A Feltételek ezen

szabályozása összhangban van a Ptk. 551. § és 566. § (5) bekezdésében foglaltakkal. A Pénzügyi Szolgáltató helyesen hivatkozott arra is, hogy a felek a felmondást nem kötelesek indokolni, azaz annak hatályosulásához a törvényben meghatározott formai követelmények – felmondási idő betartása, írásbeliség, biztosítási időszak végére történjen a felmondás – betartása és a felmondás közlése elegendő.

A felmondás jogát azonban – mint minden más, szerződésből vagy jogszabályból eredő jogot – csak jóhiszeműen, a jog társadalmi rendeltetésével összhangban lehet gyakorolni. Ez a követelmény a Ptk. 5. § (1) bekezdésében meghatározott joggal való visszaélés tilalmában nyilvánul meg. A Ptk. 5. § (1) bekezdése szerint a törvény tiltja a joggal való visszaélést. A (2) bekezdés értelmében joggal való visszaélésnek minősül a jog gyakorlása, ha az a jog társadalmi rendeltetésével össze nem férő célra irányul, különösen ha a nemzetgazdaság megkárosítására, a személyek zaklatására, jogaik és törvényes érdekeik csorbítására vagy illetéktelen előnyök szerzésére vezetne. A Ptk. 4. § (1) bekezdése szerint továbbá a polgári jogok gyakorlása és a kötelezettségek teljesítése során a felek a jóhiszeműség és tisztesség követelményének megfelelően, kölcsönösen együttműködve kötelesek eljárni.

Az eljáró tanács álláspontja szerint a biztosító részéről a szerződés évfordulóra történő felmondása joggal való visszaélésnek minősül, amennyiben arra azért kerül sor, hogy a szerződés alapján biztosítási eseménynek minősülő, már bekövetkezett eseményből származó, a szerződés folyamatos fennállása esetén a biztosítót terhelő szolgáltatási kötelezettség teljesítése alól szabaduljon.

A konkrét esetben a biztosító visszaélésszerű joggyakorlását támasztotta alá az a körülmény, hogy a felmondó nyilatkozatot a biztosítók normál gyakorlatától eltérően nem az állománykezelés, hanem a kárrendezés munkatársai írták alá, egyrészt maga a Kérelmezők kárügyében eljáró kárügyintéző, másrészt a kárrendezési csoportvezető. Ugyancsak a felmondás biztosítási eseménnyel való összefüggésére utal az, hogy a felmondáson feltüntetésre került a Kérelmezők által bejelentett szolgáltatási igény nyilvántartási száma, azaz a kárszám. A Pénzügyi Szolgáltató ezzel szemben nem terjesztett elő érdemi bizonyítékot arra vonatkozóan, hogy a felmondásra nem a biztosítási esemény következtében, hanem más, a Kérelmezők által bejelentett szolgáltatási igénytől független okból került sor.

Megállapítható továbbá, hogy a felmondási jog gyakorlása a Kérelmezők jogainak és törvényes érdekeinek csorbítására vezetett volna, hiszen egyrészt a felmondás a szerződés hatálya alatt bekövetkezett biztosítási eseményből eredő keresőképtelenségi szolgáltatás jövőbeli egyoldalú megszüntetését jelentette, másrészt a Kérelmezők a biztosítási esemény bekövetkeztére tekintettel nem tudtak volna olyan új biztosítást kötni az évfordulótól kezdődően, amely a már bekövetkezett terhekből eredő keresőképtelenségre, illetve kórházi napi térítésre vonatkozóan fedezetet nyújtott volna.

Az eljáró tanács erre figyelemmel megállapította, hogy a felmondási jog gyakorlására a Ptk. 4. § (1) bekezdésébe és a Ptk. 5. § (1) bekezdésébe ütköző módon került sor, amely a Ptk. 199. §-a alapján alkalmazott Ptk. 200. § (2) bekezdésére tekintettel a felmondás mint jognyilatkozat érvénytelenségét eredményezi.

Az eljáró tanács ezért az összecszerűség körében az alábbiak mentén határozta meg a Kérelmezők részére kifizetendő szolgáltatás mértékét:

A szerződés – érvényes felmondás hiányában – a 2012. július 11. napján küldött indexáló levélben közölt indexált biztosítási összegekkel maradt hatályban 2012. szeptember 1. napját

követően. A keresőképtelenségre vonatkozó biztosítás különös feltételei (yyy) II. 5. pontja szerint egy biztosítási éven belül legfeljebb 90 napra teljesít szolgáltatást a biztosító. A Kérelmezők ezt alapul véve 90 napra vonatkozóan terjesztettek elő keresőképtelenségi szolgáltatási igényt, és igazolták a keresőképtelenség tartamát is a 2012. szeptember 1. napjától 2012. december 1. napjáig terjedő időszakra. A 90 napra 3.300 Ft/nap indexált biztosítási szolgáltatással számolva a jogszerű igény 297.000 Ft. Nem volt vitás, hogy a biztosított 8 napi kórházi napi térítésre tarthat igényt. Egy napi térítés összege az indexáló levél szerint 22.200 Ft, így ezen a címen a jogszerű igény 177.600 Ft. A Pénzügyi Szolgáltató ugyanakkor igényt tarthat a biztosítás időközben esedékessé vált díjára, azaz a negyedéves díjfizetési gyakoriság szerint két negyedéves díjra, melynek összege az indexálás után 29.948 Ft/negyedév. Az eljáró tanács ezért a jogszerű igényt összesítve, és levonva belőle a két negyedéves díjat (297.000 Ft + 177.600 Ft – 59.896 Ft), ajánlásában 414.704 Ft megfizetésére hívta fel a Pénzügyi Szolgáltatót.

A Psztv. 94. § b) pontja alapján egyezség hiányában a tanács az ügy érdemében ajánlást tesz, ha a kérelem megalapozott, azonban a 4. §-ban meghatározott törvények hatálya alá tartozó szervezet vagy személy az eljárás kezdetekor úgy nyilatkozott, hogy a tanács döntését kötelezőként nem ismeri el, illetve ha a tanács döntésének elismeréséről egyáltalán nem nyilatkozott.

Mivel a Kérelmezők Kérelme a fentiek szerint részben megalapozott és a Pénzügyi Szolgáltató az ügyben alávetési nyilatkozatot nem tett, az eljáró tanács a rendelkező rész szerinti ajánlást adta ki.

Budapest, 2013. január 24.

Fábián Attila
eljáró tanács aláírásban
akadályozott tagja helyett
Dr. Matovics Rúben Ferenc s.k.,
eljáró tanács elnöke

Dr. Matovics Ruben Ferenc s.k.,
eljáró tanács elnöke

Dr. Sebestyén Ádám s.k.,
eljáró tanács tagja